

Pomhaj Bóh!

Sy-li spěwaš,
Pilne dželaš,
Strowja ee
Swójny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróchny
Napoj mójny
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar mérny
Čerstwose da.

Njech ty spěwaš,
Swérne dželaš
Wśedne dny;
Džení pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočn ty.

Z njebes mana
Njech ci khmana
Ziwnosé je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokréw ee.

Sserbske njedželike lopjeno.

Wudawa so kóždu žobotu w Ssmolerjez knihezi schezečni w Buohschinje a placzi schtwórlétnje 1,50 hr. i portom.

Rogate.

Matth. 6, 9b:

Sswjeczenie budž twoje mjenio!

Njedžela je. Schtò mohl wschitke swony licžic, tute možasne jaški, kotrež na tajkim dnju wot ranja žem po semi rěčza a klineža a tých, kotrež ma njebjessi Wóz w Chrystusku Jeſušku, kwo im žymu, sa kwoje džecži, do doma Božeho a do zhrívjoow a zhrivicžkow, kijž k jeho čeſczi w městach a na wszech steja, kubošne pſchepruschaja a wolaļu! A nutſach w templach a kwyatnizach hraja so býrgle a w móznych ſávach ſanježu so nutrue, kwyalobne kherluscze k čeſczi kwojateho Boža; kemschazh lud so klatnje, ſtykne ruzh pſched nim, džakuje so, posběha na jeho žloto, řaje so, prožy, řubi a modli so a jeho kwyjate mjenio budže kwyeczenie, kaž w njebjeshach, tak tež na semi. A ty nochzyl tam hicž, th chžyl so wusamknycz wot tuthch Božich žlužbow a wopuſtečicz tute ſhromiadžisny? Ty by chžyl čzinicz po wačhnu naschho čaza, po kotrejž wulki džel kſhesczanow njedželski džen wotkwyeczuje a wo Bože žloto a wo kemschikhodženie njecrodži? Bóh ſwarnuj!

Hdyž pak kemschi džesch, dha njewoblecž so niz jenož njedželsku ſkupinu; ale tež njedželsku duschu a wostaj domach w komoržy abo wo jſtwe kwoju wchđenu wutrobu, kotrež jenož na ſen ſe myžli a poſladuje. Njedonjež do Božeho tempa ſersatw a njerjad dom'azh a kwyetných staroſćow. Njerěcz na kemschazym pucžu ſhnila a njekniczomne rěče, so so njeroproschisch! Pſchetož Bože mjenio so jenož njekwyeczi s thm, so ke mſchi kholiſch, ale so so tež w Božim dom'e nutrue a pſchiklojne ſadžerži th. Hdy by do wutrobov tých ludzi poſladacž

mohl, kotsiz njedželi w Božim domje w kwojich kawfach ſedža, ſhto by to widžal! Po ſwonkownym napohladze ſu wſchad pohni doſež, ale w ſnutkownej wutrobie njerwi so wſcho wot staroſćow wo kublo a dom a hospodařtvo. Se kwojej hubu modla so i Bohu, ale myžle rejwa a wokoło ſloteho czelečza, kotrež kwyet rěka. Tich ſkupinu je čista a pobožne jich woblicžo, ale wutroba je polna hroſneho jeda, polna ſawiſcze a njepo- pſcheqja a běſbózneje hordoscze. Někotry w kwojej wulſej mitrinoſczi wužnje a dréma a ſpi, jako by w kwojim žožu ležał. Sswjecži so s tym Bože mjenio? Dopomu so, hdyž je njedžela, ſch o přen a proſitva we Wótczenaschti praji a nastaj kwoju nohu, so by ſchol, hdyž Boža čeſcž bydli a napominaj tých kwojich. Kwoje džecži, kwoju czeledž, so bychu doma njewostali. Pomhaj ſe ſklikom a ſ pſchikkadom a ſ dobrým napominanjom, so so s nemušnym dželom ſenjový džen ujewotkwyecža. Hdyž pak ſu w ſemſchach, budž nutrue a poſluchaj na Bože předowanje, herrač ſebje ſameho ſebasč.

Sswjeczenie budž twoje mjenio! to njeje prôsta jenož ſa njedželu, ale placzi ſa wschitke dny týdženja a dyribi ſo kóždu hožinu kóždeho dnia ſtač. Hdyž po haſach w měſcze abo na wszech kholiſch, poſluchaj na to, ſhtož tam žlyſhisch. Džecži, kotrež tam hraja, wolařu: mój Božo, mój Jeſuško, jako njeby to nicžo dale na ſebi mělo a tola ſo ſ tym Bože mjenio wotkwyecži! To ſu hréſhne a njekniczomne rěče w džecžazym ercze, kotrež jich starskich czežž ſudža, ſo jich nježju ſlepje wucžili, druhu ſaſn džeržech. K temu ſedžbuſ ſola na leſtrarske, ſlijařske žlota, kotrež ſo rěčza w domach, hródžach a korečmach, na poſlach, na wszech, a to činja tež czi ſami, kotsiz rano a wjecžor ruzh ſtýlnywschi ſo modla: kwyeczenie budž twoje mjenio. Njeje

70

to, jaco býchu živoj žměch s Bohom měčž chýli? S jeneho rta wuhadža kvalenje a polívanje! Je to pravje a pschistojne? Njewesch ty, so dýrbisich na žudném dnju samovjenje dacž sa kózde njewužitne žlowčžo?

Washington, general a pschedžyda amerikanskeje republiky, muž žlawný a khróblý wojak, kž živoj lud navjedowasche, so výjón wot knježstva. Endželčanow wumohl, wójnu wjedžesche, žedžesche něhdž s někotrymi wýchščimi wojakami a wójswými sastojnikami pola wobheda. Jedyn wot nich klijeske žlowo wuprati. Washington, jalo to wužlycha, položi nôž a widlicžki wot ho a pohladňu s wótrym mímjerom na teho klijerja, so ho tón nasiróža a hlowu pochili. „Ja ſebi myžlach“, praji wón, „so žym w towarzſtve křeſćjanſkych a pschisťorjnych mužow!“ Wot teho čaža je to dolho w Amerizy ſa wulku hanbu plačilo, hdyž ſchtó klijesche. W Němzach, a Božu žel, tež w Esserbach to ludžo ſa hanbu ſpôjnací njechadža, a ujeje to niz jenož hanba, ale wulki hréch, hdyž ſchtó kaſtruje a leſtruje a ſlije! O, so by tola Bože mýeno ſo křivjecílo! So býchu mlodži kaž ſtarí tola wulkyli, temu čeſej dawacž a wopokasowacž, kž jich Wotz je w njebležach, a Bože mýeno ſa křivjate džerželi, Bože žlowo wulkyli, temu žamnú wérili a křivecži jaſo džecži Bože ponim cžinili; k temu pomha! Bóh!

Budž Bože mýeno křivjecíne,
Njech Bože žlowo čiſte dže,
So býchm naſche živjenje
Tež po nim wjedli w křivatocži. Samjen.
(C Pschedženka 1866.)

Móz evangeliona.

Do reformaziſkého čaža wróčo domjedžie naſ ſena krótka ſtawiſna s Póſteje. Vě to wokoło lěta 1550. Do Póſteje pschiūdzechu tehdy tjo čežk duchowni, mýenijz Matthias Alwila, M. Čerwienka a G. Israel; tola móžachu jenož ſtrážu pschiūež; biskop Jzbinski žledžesche ſa nimi; tehodla ſo píchemoblekachu na pohoncž, ūcharja a podobneho, ſo býchu njeſobkewowaní do Póſtanja dónič móhli a tam křivojich pschiwižowarjow wophtowacž a natwaracž. To ſo ſia i wjetſcha wiežne dnj, dotelž ſo iehdy wjelé ſuda do města navali a taſ tón jenotliwy bóle w potajném wosta. Taſ džiwaču na wokadu a ſeje ſastaranje, haj ſamto tež na ſeje roſchěřenje a powjetſchenje psches pschidobhywajne noſvých wérjazvých. Mějachu pschi tym tež wjelé wuspěcha. Wozhebje ſe ſejmjanſkých křivojow wokoło Póſtanja pschestupichu někotre najnahladniſche ſe evangeliſmu wěrywusnačju. Sa námóznischeho ſpěchowarja dobuchu ſebi předarjo hrabju Jakuba Oſtrorog. Tutoň drje ſe katolskeje zhr̄lweje njevſtupi, tola pak Bože žlužby čeſtik předarjow čeſtikho wophtowasche. Tola kónečnje tež wón ſe jich wérje pschestupi, a to ſo ſta po wozhebitym podenjenu, wo ſotřimž niech je tu nadrobniſche žlowežlo prajene.

Grabja Jakub Oſtrorog bě ſebi ras někotrych pschedželow pschedžykl a ſo ſ nimi ſabavčesche — ſnadž niz runje na zple pěkne waschnje. Mjés tým pschedžywasche jeho mandželska Barbara, kotaž bě w křivoj wutrobi hžo zple novej wucžbje pschedžilena, w Božej žlužbje, kotaž duchowny Čerwienka w jenej ſeli žamžneho hrabinſkého hrodu džeržesche. Jedyn ſ hrabiowých hofci ſo džiwaſche, ſo ſo hrabinſta njeſokafa, a duž ſo wopraſcha, hdyž wona je. Žemni bu wotmolwjeny, ſo je w Božej žlužbje Picardow (to je druhe mýeno ſa evangeliſkých čeſtik bratrow). „To dýrbjala ſebi moja žona ſwěrič“, džecž heſcž ſ leſču, „a mi ſetzarjow do domu pschedžy!“ Ža bých ju ſ ſijom wot tai-

ſich myžlow wuhojiš!“ „Derje!“, ſavoča hrabja Oſtrorog, „taž chzu tež ja ſ mojej žonu cžinici!“

Chrabnýwski tij, čeřjesche ſ ſali, w ſotřiž ſo Boža žlužba džeržesche, ſo by tam na ſpominjene waschnje žwoje mandželſte nadknježtvo wukonjal. Taſo durje wocžiniwski, bjes wocž ſo pyrjo a ſnamjo žwojeho nadknježtwa w horskeži, mjes nutrnych ſtupi, džeržesche Čerwienka runje předowanje. Psches molažy ſaſtup hrabje a jeho hrožaze poſtupowanje njeda ſo ſatrasiež. Wobroc i ſo hnydom ſe žwojim předowanjom ſ ſrabí a ſamoh ſe žwojimi žlowami ſo prawe měſtačko hrabjoweje wutrobi uamačač taſ, ſo hrabja zple potřeboh ſtejo wosta, předarjej ſedžblitve požluchaſche a ſo wot blača nježiby, doniž duchoviny Israel, kotaž bě tež mjes nutrnymi, jemu nepraji, na proſdne měſtno pokazujo: „Svđi ſo, ſnježe!“

Grabja Oſtrorog ſo hnydom ſa wosta poňm nutrnoſeže hacž do ſónza Božej žlužby.

Poſdžiſhi je wón prajil, ſo je w tamnych wotomikach taſ wot křivjateje hrož a bojoſe ſapſhijath byl, ſo njeby, bý-li jemu ſchtó prajil, ſo dýrbji ſo ſpody ſarvi ſydnycž, ſebi ſwěril, taſke měſtno wotpolasae.

Po ſkonečnzej Božej žlužbje pschedžy wýchitkých pschitomnych ſ wobjedu. Wei žamžneho dnja wuſnatwasche ſo ſjawnje ſ tej wérje, ſvirejež předar bě ſe žwojim evangeliſkym žlowom taſleho ſacžiſcheža na jeho wutrobu ſamohli.

Winoře toſeže, ſotřež maja křeſćjanſký ſtarſchi a domjazy pschi wozchěnjenju džecži.

Naſhi mali ſu ſažo do ſchule ſchli a khrđa tam nětk džen wote dnja. Jenož cži mali? Ně, ſtarſchi a domjazy ſobu do ſchule khrđa a nimaju ménje wulkyež hacž cži mali, ſo býchu wozchahyli derje džecži, a woni maja nětkle cžim wjazy ſ temu wulkyež, hdyž naſch kraj a lud čeřpi na tym a psches to, ſo ſtari a mlodži nočzedža dačz wozchahyel ſa to, ſchtó nuſne a trébne ſe ſa io živjenje, kaž je nětkle.

Duž je ſajimaze, něſhto wo tym wýchěm ſyſhcež ſ pschednoſčha, kotaž je wýchſchi zhr̄lweje řada a ſuperintendent Cordes-Čreſćjanſki džeržal. Wón mjes druhim tole praji: „Starý wuežer bu ras praschaný, taſ to ſ tymi 100 džecžimi jeho ſchule dže. Wuežer wotmolwi: „S tymi 100 džecžimi by wſchak to ſchlo, njebyli to tých 200 ſtarſchich bylo!“

Druhi wuežer prajesche ſtarſhim, kotsiž džecžpo do ſchule pschednoſčhu: „Ssam njemóžu čzahnyež, dýrbicze ſobu cžahnyež. A hdyž wý ſobu cžahnyež, njeđýrbicze na ſad cžahnyež, hdyž chzu ja do předka!“ Hdyž potom nan Turka a macž Šanči wukhwalowaschtař rieſti wón: „Lubſche mi njezchěnjenje džecžo, hacž ſene hžo ſapimplene!“

Žonska ſo duž w čahu ſola ſobupučowazvých napraſhovasche ſa puežom; čhysche do jeneje wukhwalovaje; ſo napraſhovo pschedžiři: „Chzu mýenijz tam ſyna wophtacž; wěſce wý, tón ſe tam we wuſtawje ſa ſanjerodžených ſtarſchich“. Žonska bě w křivoj njeſudroſeži wjazy prajila, hacž bě to čhyla, ale ſchtož bě prajila, měſeſche wjazy ſa ſebje, hacž ſebi to nježiſche. Pschedžo hdyž ſo ſe ſanjerodžených džecži? Wotmolwa: Dokelž je jich ſe ſtarſchich ſanjerodžených!

Hdyž ſo ſtarſchi ſ tym ſměruja: „Moje džecžo to nječini! Ža njemóžu jo njeſowacž!“ wuſtajeja ſebi ſ tym ſhetro ſrudne wopifimo. Hdyž nan ſwarjo a ſallivož domach herjela; ſomu, ſhiba ſebi ſameinu, budže dýrbjecž winu dawacž, hdyž je džecžo potom hrube njehaňbite, nječmežomne?! Kelsko domow tola je, w ſotřiž 7. a 8. kaſní nječo njeplaci taſ, ſo ſtarſchi taſ rěčza, jaſo njebhſtej ſpravnosež a wěrnoſež nječo wjazy plazilej.

ale bylēj luta hlučnosté a so jenož to płaczi, schtož mužitka pſchi-
nježe! Šsu tam to potom wbohe džeczi na tym winu, hdvž bu
paduſchne a ſeſharne? A ſaſko, hdvž macz płatacz a cžiste cžinicž
nočze a ſ hubu radscho płóša hacž ſ wodu a ſ mydłom, taſ móże
to holza tuteje macžerje ičto druhe bycz hacž ſchlumpa a fle-
ſtatva, a hdvž to dale taſ dže, tež njeſhmaniza?!. . .

... Tak je džentřa: pořkluſchne džěcži ſu žadne a pořkluſchni ſtarſchi, to je to poriadne. Čtvrt na hſowje ſteji. Žadný džitv, ſo ſo to tvſcho muceži. Děcži ſu ſ tñjefom domach a tvóřhriwi hólzy a holže maja ſkotoč a starých tuleja tu kaž tam. (Bořeč.)

þyrfei a stat.

Pschecžitwo sam jedženju schule bjes nabožinu ſu w Kolinje
53 žudnikow wuſtupili a tole wosjetwili: „Kutije w našim
čaſku je muſne, ſo ſo młodžina, pschichod naſcheho luda, ſe auto-
ricže a ſe prawemu wocžehnje (t. r. ſo pschi poſtnawa naſladnoſć
a prawo na ſebi); pi chetož w naſchim čaſku je młodžina nanaj-
bóle woſrubiła a wožygaňla. Naſhonjenje wucži, ſo je tajke
wocžehnjenje jenož možne ſe pomozu ſakonja dobrých pocžinkow
a nabožiných wěrtoſćow. Žena schula, fotraž twari bjes nabož-
iteho roſtwucžowanja, hajfež hacž dotal w ſchulach bě, je strach
ſa wocžehnjenje młodžinu a ſiutſknu nowotwar wózneho fraja.
Gawjedženje tajfich ſchulow je pschecžitwo wulfostatnej wu-
ſtanje.” —.

Kóng měrza wotměchui řozialdemofracži tv Draždhanach bivoj
1. kulturny džení sa Němſku; na nim ſo wobdzěličhu wotrjadt
ſa wutwucžowanje (Bildungsausschüſſe) a jednocženſtvo ſozial-
demofratifich wucžerjow Němſkeje. Wobſamkuy ſo wojowanje
ſa ſozialistiſku ſchulu. Hacžrunje hevaf rěfa, ſo je nabožina pri-
vatna wěz, a hacžrunje jedhn rěčnici tam wupraji: nabožina
woſtanje ſa naš privatna wěz; wona nježmě wěz partajow bhež
ani stata", bu runje po jeho namjecže mjes druhim ſcžehovaze

wobsamkñjene: „Sozialdemokratischen Wuc̄zerjo a staršchi wutstupja w pschichodných schulſtich wojowanjach sa kivětnu poſchitkovnu ſchulu (weltliche Gemeinschaftsschule), ſo ko njebh ſchulſte woogjehrtienje roſſchežepišo. Niž ta dogmatiſch ſvijasana ſchula — njebh mět̄ rěka ſimultanschula ale ſchula ſ věry-woſnačzom abo ſchula kivětných nahladov — ale ta kivětna ſchula, kotrejež dufšha je ſhromadna wuc̄ba wo pōzežiwoſežach (Gemeinschaftsethiš, telfo kaž morala) a ſhromadna kultura (Gemeinschaftskultur) je ta ſchula, kotrež ſozialdemokratia žada a podpjera“. S tím ſo pschecžitvo wuprajenju, ſo je nabožina privatna wěz a niž wěz parteiſe, ſozialdemokratiſch ſtarſchi nutſuſja, ſo wuſtitputia ſa kivětnu ſchulu.

¶ tolā Schryftuß žiwa móz.

Šda ſo cíti, jačo bý tu na ſemi Božem králeſtvo učtěl ſe ſa-
hinenju a ſe ſanidženju ſataniare býlo, a jačo bých u jeho běrga-
rjo rozezřekali a ſe ſhitbjovali. Šda ſo cíti to tač, když nijedž-
bujeſch a fedžbovwac̄ nočzesch. Wopravdže je to nijemuiž hinač.
Když do zyla n žanym čaſku, můžesč to w tutém phtnyc̄, ſo
je Žeſuš Khrystus žitva móz. Abo praj, tač bých u člowjekojo
taſtu haru ſehnač móhli, wutvořajo jene dobyče, fotrež ſu po
kmojim ſdacžu dobyli na Žeſušu Khrystuſu a jeho králeſtreje?
To dýrbi tola jeho králeſtvo hiſhc̄e něſchto býc̄, to dýrbi Žeſuš
Khrystus ſam tola hiſhc̄e něſchto býc̄, býc̄ jena žitva móz
tu na ſemi ſamo w tutém taſkim naſchini čaſku. Pſchetož jene
dobyče tola jenož tehdy jačo dobyče wutvořasch, když bě nje-
pſchec̄el iedyn njeſpſchec̄el, wo fotrny rěčec̄ je hódnov a ſe

trymž wojsłacj je čestne. So je Žesuš Kr̄istus, so je jeho
staćstwo tež dženja hisćeže živa móz, — njed tež wojele krócđ
a s wojele rton a s wojele pjerotu sa mortve prajene — to i teho
ispóštajesđ, so tež jeho njeprćecđelojo nim o njeho njemóža ale
s nim a s jeho mozu licžicđ dycbja. A čim dlěje jena tajše woju-
wanje pónđe, šo dopokaže, so Žesuš Kr̄istus nijeje niz jeno živa
móz nijes druhorunyti, ně, so je Žesuš Kr̄istus ta jena
a jenicđa živa móz fotraž wobstawa, wostawa, dobyla. Echtó
by tu tu býl, fiž njebh chžih býlnih bjež w tutej možu a živu
řiches nju tu a junu tam!?

Gutherowe słowa.

„Seschesczant je, fotryż Chrystusa ma; i chtóž Chrystusa ma, ma wschitko; i chtóž Chrystusowu je, je wschitkich węzów mózny.”

„Szym we Wormsu pſched fhěžorom a zhlým fhěžorstwom, ſtał, hacž runje předvij wjedzach, ſo ſo mi ſlovivo pſchewodneho ſchifta ſamje a ſo ſo džitwja a džitwna leſež a nie hmanoſcž na mnje měri. Njeh tež běch ſlaby a ſhuduſchki, bě ſebi tola moja wutroba tehdy w tym wěſta: Hdy bých wjedzał, ſo ſo telfo čer- tow na mnje měri, felfuž je zhléſtom we Wormſit na tsěchach, bých tam tola jěchaſ“. —

„Reschescijanske živjenje wobsteji zhle w tym, so my t pre-
nemu naschenmu sbóžnifej Chrystuſej wěrimy a ſo jemu do-
wěrimy a ſebi teho pschezo zhle wěſeži km̄, ſo njejkymy wot
nieho wopuſčenſi, njech pschiúdže nuſa a strach faž chze. R dru-
hemu, ſo ſo ſóždu třeſcijanskii člomjet taſ ſadzerži pschezivo
pschecželam a njeſchecželam, faž to widži Chrystuſa činjo, fo-
trhž je taſ ſpólniv, ſóždemu pomhač. Schtóż to čini, je
ſſchescžan; ſchtóż paſ to nječini, tón to njeje, njech ſebi tež da
ſſchecžan rěſacž.“ —

„Ja chci měq̄ s̄a mn̄je Bože ſkoto ſame a njepracham ſo
ſa džitvami, nežadam ſebi žaneho tvidženja, nochci tež jant-
džejej tvěřic̄, kotrž bý mje hinači tvutžil džili Bože ſkoto. Ja
tvěrjit jenicežh Božemu ſkotu a Božím ſlutzam; pſchetož Bože
ſkoto je wot ſpočatka ſwěta bylo a njeje ſo ženje molišo,
a ja ſhonju woprawd̄e, ſo to tať dže, kaž Bože ſkoto to prají.“

„Tam nijemόže žáne wodacže hrěchom býcž ani sbóžnosć, hdžež artiflej wo horjestačju Šchrystuča njevěrja, dokež wo tém leží wčha móz wěrh a wěczneho žiwienja“.

Biblio.

Biblija je hacž dotal do 517 rěčžov pſchelozena. W lětach
wulſeje wojny 1914 hacž 1918 bu do 35 rěčžov pichelozena. A
tuta pſchelozena biblija roſſchérja ſo po zhléj ſemi Šaimo
w Kaparskéj a Khinskéj namafasch cíſchečeřnje, fotrež bibliju
cíſcheža a roſſchérjeja. — A ſak poſla naš ſ bibliju!? — —
Šměmky drje tola bibliji džení wote dnja khwilku cžaža daricž;
Biblija dari nam tola zhlku wěčnoſć.

Громадзе војовалај, громадзе сумрѣлај.

Bitva pola Gravelotte w lěcže 1870 bě mot němſteho hójſta dobyta. W njej běſche tež regiment pěſchow ſe Schleswiga kobi wojoval. Mjes czeſz̄h ſrantjenhmi běſche tež hejtman ſ. Kantaſach jeho po doſhim pýtanju na ſlomje ležo; blědu hſotwu mějeſche na torniſterje; njebě hifcheže ſawjaſan̄. Budžich rad wſchitko cžiniſ, ſo blych temu nadobnemu mužej pomhał abo poſložil. Wón pat ſ cžicha rjeſth: „Mějcže džak ſa waſchu dobrotu, ale ja njebudu doſho wjazh cžinicž“. Poſběhn̄ trochu ſivoju drastu, duž ſe ſtróženjom jeho žaſostmu ranu widžach; granata bě jemu žitvot roſtothaſa. Mějach wulfte kobiuc̄erpijenje ſ nim,

a dokelž jemu njež pomhač nježach, pošylnjach jeho s do-
brym winom s mojeje blesche. Kaž džakowny wón bě! „Mam
hischče jenu próstwu; pódla mje leži mój nadobny feldwebel,
tež hñjertne sranjeny, kaž ja. Ja po ſebi nikoho njesawostaju,
niz žonh, niz džecži, ale wón ma wulku hñvójbu; tež dýrbi ſo
moje ſaníženje namrécž“. S boſečemi dýrbjesc̄e ſaſo po-
ſastac̄ a ſo ſaſo ſi kryptu pošylnic̄. Potom mi ſwoju poſled-
nju wolu do pjera praſeche, mjenuiž, ſo dýrbi ſawostajena feld-
weblowa hñvóba wſchitko po nim doſtač̄. Potom wón ſwoje
mjenio podpiſa. Feldwebel pódla njeho bě wſchitko hñvſtak a
ſroshniš. Temu hñvēdžesche ſezahowanje jeho woblieža a hñvſh,
kž ſo jemu po lizonaj ronjachu. Wysch ſa ſa ſa ruku:
„Takle, jako dobray wojaſaj hñmój hac̄ dotal klužiloj a chzemoj
tež jaſo hñrobla; wojaſaj wumrécž.“ Bóry na to feldwebel wu-
mrje. Dobry ſtut ſeho hejtmana bě jemu wumrécze polozil.

Psches hnadu!

Psches hnadu jenu ſbóžnoſež ſměju,
Taſ we wérje praſ, wutroba!
Psches hnadu méra palmy žněju,
Hdyž wobimam kſchij Šbóžnika.
To wéčna wérnoſež wostawa:
Nam hnada njebojo wotamka.

Psches hnadu! Duž ſo njeſpuſhežam⁹
Na doſtojnoſež a počink⁹;
My Khrysta frej a prawdoſež mamy,
Njej ſbóžny troschi to we duſchi?
Šsmjerež naž nět traſhicež nježože,
Naž hnada ſi njeboju poſyedze.

Psches hnadu! Džerž ſo teho ſłowa,
Hdyž hréch cže tama, cžwiluje;
Hlej, Khrysta frej wo hnadu woła,
Hdyž ſteiſch w prawej poſucze;
Hac̄ runje ſyn bě ſhubjeny,
Psches hnadu Bože džecžo ſy:

Psches hnadu! Pschi tym ſawostanje,
Ta wérnoſež ženje njehabla;
S tym troschtom ſtawaj kózde ranje,
Wón budž czi wérj ſowiza;
Piſh wſchédnie do wutroby ſej,
So hnadu majaſh psches Khrysta frej.

Psches hnadu! O, ty ſbóžna wéra,
Kaž ty mi duſchu wochewjesc̄!
Ty, moje žorlo troshta, méra,
Kaž miſh ſandzel ſo minu džesch,
Hac̄ jenu wrota Salenſke
Mi Boža hnada wotamkne!

S blifka a ſ daloka.

W Kellizach poſhwjecži wožada ſańdženu nježelu pomnik
hñvoim 155 padnjenym a ſhubjenym hñnam. Psched wulkim,
rjanym Božim domom tam ſteji pomnik wulki, cžerňojený ſ po-
phyra Kochlicžanského. Woſtar wosnamjenja wón; te mjenia
na nim te wopory, kotrež wožada woprowaſehe na woſtarju
wótzneho kraja, abo ſo lepje praſimy, te mjenia na nim te wo-

poru, kotrež ſo woprowaſu ſa domismu a wótzny kraj. A nad
nim ſchij, to ſnamjo teho jeneho najwjetſchego woſora, kotrež
bu poſchinježený ſa naž wſchech, teho woſora Jeſuha Khrystuha
na Golgatha. — Pomnik je ſhotowjeny po naczislaſch a pod
dohladowanjom ſi architekta Kandlerja-Draždžanského. — Pod
ſwonjenjom ſwonow ſhromadži ſo popoldnju woſolo poſmnita
hñvatočna ſhromadžina: Sawostajeni, zyklivinske poſchedſte, i-
czerſtwo ſi duchownymaj, towarzſtwa a ſchule atd. Šswjedjenku
récž mějeſche wožadny farar ſi farar Paſoł Mróſo, kotrež tež
poſmif požwycieži w mjenje trojnicžkeho Boha. Se ſlowami
džaka a ſlubjenja poſožich ſaſtupjerjo wožady, towarzſtow, ſi
mlodžim atd. wulku ſiežbu ſražnych wěnzow ſi poſmif; cžiſche
taſ cžeszejach ſawostajeni hñvojich rjetow, wotpočowazych w da-
loſej ſemi. Wojerſte towarzſtwa počeszejich hñvojich towarzſhov,
hac̄ do hñjercze hñvěných, ſi tſikrōznyh cžestnym wutělom.
S modlitwu ſi fararja Waltaria Mróſaka ſkonečni ſo hñvatoč-
noſež, kotrež bu ſapſchijata a wudebjena poſches ſhromadne ſpěw⁹
pož píches ſpěw⁹ wſchelačich ſhorow, poſhewodžanyh wot hñdžb⁹,
pod nauhadowanjom ſi kantora Schenka. Mózny hñlož wonoſ
na weži ſo jažo ſběhný a poſchipowjedasche wožadze ſo nět jeje
padnjeni rjetoji, ſo nět jeje ſhubjeni woſwarjo maja měſtacžko
wožebne a wožebite jim wožrjedž domazeje wožady požwje-
czeni, pod kſchijom ſi Golgatha, kotrež ſnamjo bědženja drje, tola
runje taſ ſnamjo dobyčeza a taſ ſnamjo teho méra, kotrež nam
nichžni w lažy wſaež nježože. — Šswjedžen, na kotrež bě ſo
nimo wožadnych a poſhewuſnych tež wjeſe ſuſhých ſechlo, je ſo
derje poſadſil. Wédro, kotrež ſobotu ſpoſedžen wohrožesche,
bě vſchibdše. Šslonečko naletne ſczeleſte ſivoje pruhi poſches
miódno-nalětne trony, ſobupředujo taſ to napominanje, nje-
ſadwěluſež, tam horjeſach je jažnoſež a hñvětloſež, w kotrež
wſcho woſladač a döpoſnač možeze! Kaž poſchirodze, taſ tež
cžiowječni poſhildze naletčo noveho ſi wjenja a ſvoža!

S Barline ſo poſche, ſo bu tam 19. haprileje býwscha němska
khežorka Augusta Viktoria hñvatočnje ſi wulkim poſhewodženjom
poſhowana a to w Potsdamje w tym taſ mjenowanym antikim
templu, kotrež je do mauſolea poſhetworjeny. Statyfaz⁹ —
je ſo jich na 280 000 wobližilo — bu tutu nadobnu wéchowku
a hñvěnu kſchecžanku poſhewodželi w hořskim cžahu ſi poſled-
nímu wotpočinfej w ródnjej ſemi. Tia a ſaſo ſta wěnzow
poſcha jeje poſledni ſhow, wěnzy ſi tuſraja a ſi wukraja, wěnzy
ſi ručow poſhrecželow a doſalných njeſpſhrecželow. Najrijeſcha
poſcha ſda ſo nam pak býč mjes tutym ſi ſchém ſamna cžer-
nijowa króna ſi lawrjenzowych ſopjenow. Woſnamjenja wona
tola ſi wjenje, bědženje, hñjercz tuteje kſchecžanki. Poſky
cžerpenjow jejih puež, wožebje poſches poſhlednje ſéta. Tola
wona je jón krocžila hladajo na teho, kotrež je ſa nju nježl krónu
czernjowu, hladajo na njeho, kotrehož ſej wuprožy na puež ſi
wjenja, ſo modlo: „Jeſu předy dži nam tu na ſemi!“ A
ſi lawrjenzowych ſopjenow tutu króna; lawrjenz, ſnamjo dobyčeza;
hñvěru ſa Jeſužom krocžo je wona wſcho poſcheničzla, poſhetraſla
a je dobyla. Hdyž wjazh ſronowana býč njež hñrbeſche ſi krónu
ſloje, bu ſronowana ſi krónu cžerňotej, a je nět ſronowana
ſi krónu teje prawdoſeže, kotrež Bóh Křes jej poſhipožil je
po ſhvoim ſlowje: Budž hñvěný hac̄ do hñjercze, dha čzu ja
czi tu krónu teho ſi wjenja daſ.

Listowanie: ſ. w ſ. W. ſa Graudi. D. w Bl ſa hñvati.

Samolwity redaktor: farar Wyrgecž w Nožacžizach.
Cžiſchež a neklad: Šsmolerjez knihicžtcežernja, ſap. družstvo
ſi wobm. ruk. w Budyschinje.